

Kungörelse.

Tandefeldt, Adolph,

17 Pb

National Library
of Sweden

Kungörelse.

Som Kongl. Majt innan Des för någon tid sedan anträdde återresa til Sverige, at widtaga nödige anstalter til de fiendtligheters afböjande, hwilka då hotade och sedermera öfverfallit Sveriges Rikes gränstör emot Norrige, icke allenast til Hans Kongl. Höghet Hertigen af Södermanland öfverlämnat högsta Befälet öfwer den här i Finland sammändragne Krigsmagten, utan äfwen ålagt Hans Kongl. Höghet at i möjligaste måtto besörja och widtaga hwad til Landets försvar och uprätt hållande lända kan, så har Hans Kongl. Höghet ej mindre i följe deraf, än den upriktiga kärlek för Hans Majts Person, och wårt älskade Fädernesland, samt oföränderliga böjelse för Des rättigheter och Grundlagarnes widmagthållande, som altid ifrån Hans Kongl. Höghet warit ofskiljaktig, ansedt Des plikt och yttersta bemöjande böra blifwa, at med et wakande öga förutse och afböja alla de anläggningar hwilka deremot kunna göras. I sådant affeende och då Hans Kongl. Höghet med största oro och bekymmer fått erfara, at någre mindre betänksamme och illa sinnade personer, skola dels af Rikets uppenbara fiender wara anmodade och öfvertalte, dels ock af afwoga tankesätt för Fäderneslandet drifne, at ibland menigheten och inwånarena i landet utsprida falska rykten om förestående ändringar i Konungens rätt och Höghet, Rikets Ständers urgamla fri- och rättigheter, samt Rikets Constitution och Grundförfattningar, så har Hans Kongl. Höghet uti Nådig Skrifwelse af den 27 sifwedne October anbefalt Mig at med all sorgfällighet föra hwar och en inwånare, i det Mig Nädigst anförtrodde Län, til eftersinande af deras plikter emot Konung och Fädernesland, samt på det ömmaste warna dem, at icke låna dronen til sådane ogrundade berättelser, lönliga och nedriga anläggningar, hwilka icke syfta på annat, än at upwäcka mistroende hos undersåtare til en af Förshnen dem utklärad Öfwerhet, skilja deras hjertan från hwarannan, och i det samma underkufwa den storke et Samhälle altid äger uti enighet.

Wid alla tilfällen har Finska Nationen genom ojäfaktige bewis ådagalagt, at Den lyd, älskat och wördat sin Öfwerhet, samt för Fäderneslandets sanna wäl, Sielfständighet, och Säkerhet emot utländskt wäld, burit det varmaste hjerta. Då dessa berömliga tankesätt hos Länets Inbyggare blifwit likasom ärstelig och hatet til en grym och härjande fiende forplantat ifrån slägte til slägte, så äger Jag den fullkomliga öfwertygelse derom, at de, så länge någon blodsdroppa i deras ådror rinner, skola som

drö

Ärlige och rebelige Swenske Män hafwa lif och blod osparde at förswara och uprätthålla Sweriges Rikes heligt beswurne Grundlagar, afwärja all söndring af Riket och Des tillhödande länder, samt med yttersta krafter understödjia de anstalter som til Landets beskydd blifwa widtagne. Men som en mindre uplyst menighet, lätt kan wara förledd och förd bakom ljuset, af de förföriska skrifter och det obetänkta tal som twebrägt's andan, illskan och egennytan framalstrar och utspirer, för at kasta skuggor på en Mild och Nådig Konungs Regering, hwilken ifrån början och under hela Des lopp warit utmärkt af det ifrigaste bemödande til Rikets upkomst, samt folkets sällhet och wälgång, så har Jag til ätlydnad af Hans Kongl. Höghets Nådiga befallning och af underdånigt nit för Min Konung och vårt kära Fädernesland, Skolat härmed på det alswarligaste råda och förmana Länets Inwånare, at af slike ondskefulle anslag icke låta förledda sig til minsta afsteg ifrån de skyldigheter dem såsom rättssinte och trogne undersåtare äligga at i akttaga, utan med afsty anse alla dem, hwilka lönligen eller uppenbarligen, söka intala Inwånarena til uppoffrande af samtida och efterkommandes wäl, för de förmåner och rättigheter, hwilka utaf en, på Swea Rikes söndring ifrån urminnes tider, med list och ränkor arbetande Granne nog kunna låstwas, men aldrig blifwa dem tildelte.

Det är wäl til förmodande at sådane Samhällets skamsäckar, som äfwan omtalte äro, nu mera icke eller finnas ibland oss, men skulle ännu eller framdeles någon så äreförgäten gifwas, som antingen i ord eller gärningar syblösätter sig med illfundiga stämplingar emot Konungen, Riket och Lagarna, så är Hans Kongl. Höghets alswarliga wilja och befallning, den samma genast warder gripen och Lagens strånghet underkastad. Eho han och wara må, kan han så mycket mindre wänta sig någon nåd eller försköning, som en sådan person är at anse för en Rikets större och farligare fiende, än den som med swärdet i handen låter det kända krigets grymheter.

Detta Hans Kongl. Höghets Nådiga förordnande, hafwa hwar och en i gemen at ställa sig til underdånig esterrättelse, men i synnerhet äligger det wederbörande Magistrater och Stads Fiskaler i Städerna, samt Krono•Betjente och Lands Fiskaler å Landet, at med all waksamhet och omtänka söka uptäcka och til Lagligt beifrande anmäla de brott som häremot i en eller annan mätto kunna warda begångne. Wasa Lands•Cansli den 17 November 1788.

Adolph Tandefeldt.

Henric Fleege.

Kungöres Twänne Söndagar efter hwarannan.